

Павага і любоў да бацькаў гэта твая пачуцці, выхаванне якіх пачынаецца ледзь не з калыскі. Нема больш замілавальнага малюнка, чым дзіця, якое прытулілася да мамы або таты, і здаецца, што не больш прыгожага і вечнага пачуцця. Аднак жыццё паказвае, што, сталеючы, многія дзеці мяняюць сваё дачыненне да бацькаў, якія іх вырастлі і аб іх клапаціліся. Мала таго, што кудысьці знікае павага, так на змену яму прыходзіць агрэсія, гатовая выліцца нават у рукапрыкладства.

Гісторыя сем'і, трагедыя, якая скончылася смерцю аднаго і зламанымі лёсамі астатніх членаў сям'і. Прычынай гэтаму прыбыло алкаголь і беспакаранасць.

На момант учынення злачынства Сяргею было трыццаць дзевяць гадоў. За плячамі ўжо пражыта паўжыцця, а нічога не нажыта. Сям'ёй не абзавёўся, пражываў у доме бацькі, не працаваў, злоўжываў спіртным. Пры такім вольным жыцці, ён яшчэ быў незадаволены нечым і сваю сынові клопат і «любоў» да бацькі выказваў кулакамі.

Сяргей часта выказваў сваю незадаволенасць па дачыненні да бацькі насіллем. Але бацька заўсёды маўчаў і цярэў. Як ён мог выклікаць міліцыю на сына, якому, як ён лічыў, не павезла ў жыцці. А сыну было ўсё роўна, што бацька ўсё жыццё яго любіў, абараняў і шкадаваў. Міхаіл часта быў з сінякамі, але ніколі ні родным ні суседзям не сказаў, што яго забівае сын. Усё толькі дагадваліся і шкадавалі Міхаіла. Усё гэта высветлілася толькі ў судзе, толькі тады ўсе родныя і суседзі загаварылі аб гэтым, калі ўжо нічога немагчыма было паправіць.

У дзень вялікага і светлага свята Вялікадня Сяргей з Міхаілам былі ў гасцях, усё было добра, нічога не прадвяшчала бяды. У такое свята толькі радавацца жыцці і маліць аб прабачэнні. Аднак бяда не выбірае калі прыйсці.

Бацька з сынам вярнуліся дадому ў стане алкагольнага ап'янення, і ўжо тады, Сяргею нешта не спадабалася. У чарговы раз адмоўныя эмоцыі Сяргея выліліся ў рукапрыкладства. Ён, знаходзячыся ва двары свайго дома, у ходзе сваркі з Міхаілам, усведамляючы аб небяспецы сваіх дзеянняў, прадбачачы небяспечныя наступствы, свядома дапускаючы наступлення гэтых наступстваў, наўмысна нанёс бацьку не менш двух удараў кулаком у вобласць галавы, ад якіх апошні ўпаў на зямлю. Здаецца, ужо і хопіць, можна было спыніцца, але Сяргею гэтага паказалася недастакова, не ўсе эмоцыі выплюхнуў, і ён нанёс яшчэ як мінімум адзін удар у галаву бацькі.

Супакоіўшыся, Сяргей перастаў біць, паспрабаваў прывесці ў пачуццё бацьку, абліўшы яго вадой, дапамог падняцца, адвёў у дом і паклаў на ложка. Сам, аблягчыўшы душу, выплюхнуўшы негатыўныя эмоцыі, лёг спаць, зусім не непакоячыся аб стане бацькі, заўсёды ж было ўсё добра. Аднак у гэты раз усё пайшло не так, як было раней. Ноччу Міхаіл ад атрыманай чэрапна-мазгавой траўмы памёр.

У зале суда раўнадушных не было. Аднак устае абгрунтаванае пытанне, а дзе гэта неабьякавасць была раней? Усе дагадваліся, што адбывацца паміж Сяргеем і Міхаілам, але маўчалі. Чаму? Не хацелі ўмешвацца, бо Міхаіл нічога не расказваў? Думалі, што ніхто аб гэтым не даведаецца? Аб тым, што тайнае

рана або позна становіцца яўным, ведаюць усе, але прымаць да звесткі гэта не спяшаюцца, а як вынік, бацька мёртвы, сын у турме, а радня аплаквае члена сям'і.

Суд прызнаў Сяргея вінаватым у наўмысным прычыненні цяжкіх цялесных пашкоджанняў небяспечных для жыцця, што пацягнула смерць чалавека, і бліжэйшыя 10 гадоў яму прыйдзеца правесці ў месцах пазбаўлення свабоды.

Намеснік пракурора
Ашмянскага раёна
малодшы саветнік юстыцыі

С.В. Малец